

Milan Kundera – Un florilegiu

1. Orice am spune despre iubire, nu am spune decât că iubirea e ceva esențial, care ne transformă viața în destin
2. Dragostea nu se manifestă prin dorința de a face dragoste (această dorință se manifestă la un număr nesfârșit de femei), ci prin dorința somnului în doi (dorință ce se referă la o singură femeie).
3. Bărbații care aleargă după multe femei pot fi împărțiți, cu ușurință, în două categorii. Unii caută la toate femeile propriul lor vis – ideea lor, subiectivă, despre femeie. Ceilalți sunt mânați de dorința de a pune stapânire pe infinita diversitate a lumii feminine obiective.
4. Viața erotică a bărbatului începe cu o excitație lipsită de voluptate și sfârșește cu o voluptate lipsită de excitație.
5. Orice relație de dragoste se întemeiază pe niște convenții nescrise, pe care partenerii le stabilesc inconștient din primele săptămâni.
6. Mă gândesc la tinerețea pe care am trăit-o în Cehoslovacia. Scăpați de seducția de primă instanță a comunismului, simțeam fiecare pas mărunț îndreptat împotriva doctrinei oficiale drept un act de curaj. Protestam împotriva persecuției credincioșilor, apăram arta modernă proscrisă, contestam tâmpenia propagandei, criticam dependența noastră față de Rusia. Făcând toate acestea, riscam ceva, nu mare lucru, dar riscam totuși, iar acest pericol (mic) ne dădea o plăcută satisfacție morală. Într-o zi, mi-a venit o idee cumplită: nu cumva memoriile noastre erau dictate nu de o libertate interioară, nu de curaj, ci de dorința de a fi pe placul celui alt tribunal care, din umbră, își pregătea deja, ședințele de judecată?
7. În februarie 1948, conducătorul comunist Klement Gottwald apărea în balconul unui palat baroc din Praga pentru a le ține un discurs sutelor de mii de cetățeni adunați în Piața Orașului Vechi. Era momentul unei mari cotituri în istoria Cehiei. Un moment fatidic, cum nu întâlnim decât unul sau două într-un mileniu. Gottwald apărea flancat de tovarășii săi, în imediata-i apropiere aflându-se Clementis. Nîgea, se lăsase frigul și Gottwald avea capul descoperit. Grijuliu, Clementis și-a scos căciula de blană și a pus-o pe capul lui Gottwald. Secția de propagandă a reprodus în sute de mii de exemplare fotografia balconului din care Gottwald, cu căciula de blană pe cap, înconjurat de tovarășii săi, se adresează poporului. Pe acest balcon a început istoria Cehiei comuniste. Orice copil cunoștea această fotografie pe care o vedea în manualele școlare, pe afișe sau în muzee. Patru ani mai târziu, Clementis a fost acuzat de trădare și spânzurat. Secția de propagandă l-a șters imediat din istorie și, bineînțeles, din toate fotografiile. De atunci, Gottwald apare singur pe balcon. Acolo unde odinioară se afla Clementis, nu se mai vede decât zidul golaș al palatului baroc. Din Clementis n-a mai rămas decât căciula de blană pe capul lui Gottwald.
8. Dorința de a trăi în Paradis este dorința omului de a nu fi om.
9. Unii vor să-și asigure viitorul crezând că-și pot schimba trecutul.

10. Nu necesitatea, ci întâmplătorul e plin de farmec. Pentru ca o iubire să rămână de neuitat, trebuie să fie o pură întâmplare.

11. Misoginul nu disprețuiește femeile. Misoginului îi displace feminitatea. La o femeie, adoratorul venerază feminitatea, în vreme ce misoginul preferă întotdeauna femeile în locul feminității.

12. Dacă ești lovit de ura celorlalți, dacă ești acuzat, sfâșiat de gloată, te poți aștepta la două reacții din partea celor care te cunosc: unii se vor alătura gloatei, ceilalți, discreți, se vor preface că nu știu nimic, că nu au auzit nimic, încât ai putea continua să-i întâlnești și să vorbești cu ei. Această a doua categorie, discretă, delicată, o formează prietenii. „Prietenii”... în sensul modern al cuvântului.

13. Iubirile sunt ca imperiile: dacă pieri ideea pe care au fost întemeiate, pier și ele o dată cu ea.

14. În fața sentimentelor rămânem dezarmați, pentru că ele există și atât! Nu le putem în niciun fel cenzura. Putem regreta gesturi, fraze, dar nu și sentimente. Asupra lor nu avem nicio putere.

15. Fix în mijlocul Pragăi, în Piața Wenceslas, un tip vomita – în vremea comunismului – violent. Un alt tip se apropie, se uită la el, dă din cap și spune: „Știu exact ce vrei să zici”...

16. Contactul corporal intim, absența de secret personal, fuziunea salivelor nu aparțin exclusiv erotismului adult, toate există și în relația mamă-sugar, relație care este paradisul original al tuturor plăcerilor fizice.

Via Liviu Antonesei

NR

Milan Kundera (1 aprilie 1929 - 11 iulie 2023) a fost un romancier ceho-francez. Kundera s-a exilat în Franța în 1975, dobândind cetățenia în 1981. Cetățenia cehoslovacă i-a fost revocată în 1979, dar i-a fost acordată din nou cetățenia cehă în 2019.

Cea mai cunoscută lucrare a lui Kundera este *The Unbearable Lightness of Being*. Înainte de Revoluția din 1989, regimul comunist din Cehoslovacia i-a interzis cărțile. A dus o viață discretă și a vorbit rar cu presa. A fost considerat un candidat la Premiul Nobel pentru Literatură și a fost nominalizat și pentru alte premii.

Kundera a fost distins cu Premiul Ierusalim în 1985, în 1987 cu Premiul de Stat Austriac pentru Literatură Europeană și în 2000 cu Premiul Herder. În 2021, a primit Ordinul de Aur al Meritului din partea președintelui Sloveniei.

